

INMORTAL

Llora'l rocíu llarímes d'orbayu, yá ye la hora la nueche escaecer, rompen nel cielu les ñubes la lluz, el sol asomando ente elles.

Pelos caminos llibres n'alborá mirenmos montañes de güeyos verdes y la borrina xugando col monte un mar de ñubes faen baxo los nos pies.

Y en llegando a la cima yá nun hai fatiga, esnalaré, no más alto del picu'l vientu que sopla llimpiándome l'alma nel mio monte.

Cuando a la mía vida-y tóque escaecer equí ye'l llugar onde quiero volver morrer entre montañes pel cielu volaré, la mía alma llibre inmortal sedré nel mio monte. (x2).